

บทที่ ๔

สรุปและข้อเสนอแนะ

ในอดีตนั้น ผลผลิตของกุ้งก้ามกรามที่ได้จากแหล่งธรรมชาติยังมีอยู่มากพอสมควร แต่มาในปัจจุบันผลผลิตกุ้งก้ามกรามจากธรรมชาติมีปริมาณลดน้อยลงเป็นอย่างมาก สาเหตุใหญ่ที่ทำให้ปริมาณกุ้งก้ามกรามในแหล่งน้ำธรรมชาติลดน้อยลงทุกปีนั้น อาจจำแนกเป็นสาเหตุใหญ่ ๆ ได้ ๒ ประการคือ ประการแรกมีการจับกุ้งก้ามกรามมากเกินไปกว่ากำลังการผลิต (overfishing) ที่ธรรมชาติจะสามารถผลิตทดแทนหรือแทนที่ได้ ประการที่สอง เกิดจากสภาวะเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำที่เป็นที่อยู่อาศัยและวางไข่ของกุ้งก้ามกราม เช่น เกิดมลภาวะในน้ำ อันเป็นผลสืบเนื่องจากการระบายขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและสารพิษจากบ้านเรือน โรงงานอุตสาหกรรม และจากพื้นที่เกษตรกรรม อย่างที่เป็นปัญหาอยู่ในแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่าง และแม่น้ำแม่กลอง เป็นต้น นอกจากนี้ การพัฒนาระบบชลประทานที่ทันสมัยเพื่อประโยชน์ทางด้านเกษตรกรรม อันประกอบด้วยการสร้างเขื่อน คุลคลองส่งน้ำ ซึ่งทำให้เกิดมีสิ่งกีดขวางขวางกั้นการอพยพเดินทางของกุ้งสู่แหล่งที่พักพิงอาศัย แหล่งเจริญเติบโต และแหล่งวางไข่ ซึ่งเป็นการตัดวงจรชีวิตของกุ้ง อย่างที่พบเป็นปัญหาอยู่ในภาคกลางในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการชลประทานเจ้าพระยาใหญ่ และโครงการชลประทานลุ่มแม่น้ำแม่กลอง เป็นต้น ด้วยเหตุที่ปริมาณกุ้งก้ามกรามในแหล่งน้ำธรรมชาติลดน้อยลงมาก และยากที่จะหามาตรการใด ๆ มาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ได้โดยง่าย ประกอบกับความต้องการของตลาดมีเพิ่มมากขึ้น เป็นสาเหตุให้กุ้งก้ามกรามมีราคาสูงขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งราคาขายในท้องตลาดปัจจุบันจะแปรผันอยู่ในช่วง ๑๕๐-๒๕๐ บาทต่อกิโลกรัม จากราคาที่สูงของกุ้งก้ามกราม เป็นเหตุจูงใจที่สำคัญที่ทำให้เกิดผู้ที่พยายามจะเพิ่มผลผลิตในสภาวะที่สามารถจะควบคุมได้ นั่นคือ การเลี้ยงในบ่อตนเอง ซึ่งในการเลี้ยงนี้ก็ได้รับผลปัญหาการขาดแคลนลูกกุ้งซึ่งนับเป็นปัญหาใหญ่และสำคัญที่สุดของการส่งเสริม และขยายการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามให้แพร่หลาย ทางราชการจึงมีนโยบายส่งเสริมโดยให้กรมประมง โดยสถานีประมงจังหวัดสงขลา สังกัดกองประมงน้ำจืด และสถานีประมงจังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดกองประมงน้ำจืด เป็นสถานีเพาะพันธุ์กุ้งก้ามกราม ซึ่งที่ฉะเชิงเทรา จะเป็นสถานีที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเพาะลูกกุ้งก้ามกราม เพื่อ

จำหน่ายจ่ายแจกแก่เกษตรกรโดยเฉพาะ ซึ่งปริมาณที่ผลิตได้ก็ยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เลี้ยง ดังนั้นจึงมีทางด้านเอกชนเข้ามาลงทุนตั้งโรงเพาะฟัก เพื่อจำหน่ายลูกกุ้งให้แก่ผู้เลี้ยงขนาดของโรงเพาะฟัก ก็มีขนาดแตกต่างกันออกไป มีตั้งแต่ขนาดเล็กที่ใช้แรงงานภายในครัวเรือน และลงทุนไม่มากมายอะไรนัก แต่ก็สามารถเพาะพันธุ์ลูกกุ้งก้ามกรามจำหน่ายได้และทำรายได้ให้ผู้ลงทุนอย่างน่าพอใจ ไล่ลำดับไปจนถึงโรงเพาะฟักขนาดใหญ่

การศึกษาการลงทุนในโครงการเพาะลูกกุ้งก้ามกราม ได้แบ่งขนาดการศึกษาออกเป็น ๓ ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ซึ่งจะใช้ผลผลิตลูกกุ้งเป็นเกณฑ์ในการวัดขนาดการผลิต กล่าวคือ ขนาดเล็กจะได้ผลผลิตประมาณ ๓๐,๐๐๐ ตัวต่อเดือน ขนาดกลางจะได้ผลผลิตประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ตัวต่อเดือน และขนาดใหญ่ผลผลิตจะประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไปต่อเดือน

ในด้านเทคนิคการผลิตลูกกุ้งนั้น ต้องการผู้ลงทุนที่มีความรู้และประสบการณ์บ้าง ซึ่งอาจจะทำการหาความรู้ด้านวิชาการจากวิทยากรของหน่วยงานของรัฐหรือ เรียนรู้จากผู้เกี่ยวข้องในวงการ หรือ เข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างกัน จะช่วยพัฒนาความรู้ด้านเทคนิคการเพาะลูกกุ้งได้มาก

ในด้านการตลาด จากการศึกษาและสัมภาษณ์จากผู้เกี่ยวข้องในวงการพอจะสรุปได้ว่า ปัญหาด้านความต้องการของตลาดผลผลิตลูกกุ้งก้ามกรามยังมีอนาคตที่แจ่มใสไปอีกนาน เนื่องจากมีผู้ต้องการลูกกุ้งไปเลี้ยงต่อมาก ผู้ลงทุนส่วนใหญ่นิยมลงทุนเลี้ยงมากกว่าเพาะ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะในการเพาะจำเป็นต้องมีปัจจัยด้านความเค็มของน้ำที่ใช้เพาะเข้ามาเกี่ยวข้อง ผู้ลงทุนอาจจะไม่สะดวกต่อการประกอบการ ผิดกับการเลี้ยงซึ่งใช้น้ำจืดซึ่งมักจะไม่มีปัญหาด้านการขาดแคลนในพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศ การเพาะลูกกุ้งส่วนใหญ่มักจะประสบปัญหาดังต่อไปนี้คือ

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการเพาะลูกกุ้ง

๑. การเกิดตะไคร่น้ำ บ่อกลางแจ้งมักเกิดตะไคร่น้ำ ถ้าเกิดจำนวนมาก ๆ มักเป็นอันตรายแก่ลูกกุ้ง ในตอนกลางคืนจะแยงออกซิเจนในการหายใจ ดังนั้นผู้เพาะกุ้งบางรายนิยมทำบ่อไว้ในที่ร่มส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งยื่นออกมากลางแจ้ง ถ้าเป็นบ่อขนาดเล็กขนาดถึงกลมมัน สามารถขจัดตะไคร่น้ำสะดวกและได้ผลดี ถ้าเป็นบ่อขนาดใหญ่การทำความสะดวกจะยาก

ขึ้น บ่อเพาะและบ่ออนุบาลจึงต้องใช้แผ่นพลาสติกคลุมบังแสงแดดที่จะส่องโดยตรง เป็นการลด
การเกิดตะไคร่น้ำ และช่วยป้องกันการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิอย่างรวดเร็วในเวลากลางคืนด้วย
หรืออีกทางหนึ่ง จะกำจัดตะไคร่น้ำโดยวิธีที่ง่ายที่สุด ก็คือ ทำในลักษณะต่างคนต่างอยู่ โดยแยก
กึ่งออกชดเชบ่อทำความสะอาดใหม่ หรืออาจใช้สารคอปเปอร์ซัลเฟตช่วยยับยั้งการเจริญเติบโต
ของตะไคร่น้ำก็ได้ ซึ่งในวิธีหลังนี้ ควรมีการปรึกษากับผู้ชำนาญการก่อนเพื่อให้ได้ผลที่น่าพอใจ

๒. โรคของกุ้ง ผู้เพาะบางรายพบตัวกุ้งมีทั้งชนิดสีดำและสีแดง พวกสีดำกินอาหาร
ไม่เก่ง ตัวไม่โต และมักจะตาย เข้าใจว่าน่าจะเป็นเพราะน้ำประปาที่นำมาใช้มีสารส้มมาก
และคลอรีนยังไม่หมดไป แต่มีบางรายให้น้ำธรรมชาติก็ยังมีกุ้งตัวดำ และมีไคสีขาวตามตัวกุ้ง
แล้วจึงตาย ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับความสะดวกของน้ำที่มีสารแปลกปลอมแฝงอยู่ หรือบ่อเพาะ
และบ่ออนุบาลยังมีสารพวกคลอรีนตกค้างหลงเหลืออยู่ ควรใช้น้ำยาฟอร์มาลิน เจือจาง หรือ
เตตราไซคลิน คลอดจนยาแอมพิซิลิน และยาปฏิชีวนะอย่างอื่น ละลายในน้ำจะช่วยได้

๓. การที่ลูกกุ้งตายก่อนคว่ำ หรือลอกคราบแล้วตาย เป็นปัญหาที่มักจะมีพบเมื่อลูกกุ้ง
มีอายุเข้าวันที่ ๕ และวันที่ ๒๐ คาดว่าอาจเกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพของแม่กุ้งซึ่งไม่แข็งแรง
อาหารและสภาพแวดล้อม ทางด้านอาหารอาจให้ในปริมาณมากเกินไป หรืออาจขาดแร่ธาตุ
บางอย่างที่ช่วยส่งเสริมให้ลูกกุ้งลอกคราบโดยง่าย และทำให้เปลือกกุ้งแข็ง ดังนั้นอาหารเสริม
จึงต้องอาศัยหลักการนี้ให้สมบูรณ์และถูกต้องตามที่ลูกกุ้งต้องการ นอกจากนี้สภาพของน้ำ ที่ใช้
มานานวันก็จะสะสมสิ่งปฏิญลของกุ้งไว้ การย้ายบ่อก็จะเป็นทางหนึ่งที่ช่วยได้ และในด้านคุณสมบัติ
ของน้ำ เช่น ความเค็ม อุณหภูมิ และความเป็นกรคนเป็นด่างก็นับว่ามีความสำคัญมาก ข้อควรคำนึง
ในการใช้น้ำทะเลมาผสมน้ำจืด ควรเก็บกักไว้ในที่มีดลักระยะเวลาหนึ่ง และก่อนใช้ควรนำไป
กรองด้วย เพราะอาจมีแพลงตอน หรือตัวอ่อนของแมงกระพรุนติดปนมากับน้ำ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุ
หนึ่งที่ทำให้ลูกกุ้งตาย อย่างไรก็ตามเมื่อมีลูกกุ้งก่อนคว่ำตายมาก หรือแสดงอาการเฉื่อยชา
ผู้เพาะควรจะทำความสะดวกบ่อ เปลี่ยนน้ำให้สะอาด หรือไม่ก็ย้ายลูกกุ้งไปใส่ในบ่อใหม่ที่สะอาด
กว่า ซึ่งจะช่วยให้ลูกกุ้งรอดตายได้ดีพอสมควร

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ สรุปได้ว่า การเพาะลูกกุ้งนั้น ความสะดวกและคุณภาพของน้ำ
ที่ใช้มีความสำคัญมากต่อความสำเร็จของโครงการ ดังนั้นถ้าจะมีการพิจารณาในด้านความเสี่ยง
ที่สำคัญของการเพาะแล้วพบว่า การเพาะลูกกุ้งมีความเสี่ยงในแง่ของลูกกุ้งตายก่อนคว่ำ ซึ่งใน

ปัจจุบันเท่าที่ได้มีการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่เกี่ยวข้องแล้ว ผลปรากฏว่า ผลตอบแทนที่ได้รับ ยังคงคุ้มค่าต่อการลงทุน กล่าวคือ โครงการยอมรับความเสี่ยงในส่วนนี้ได้

ในด้านอัตราผลตอบแทน จากการศึกษาพบว่า ในการลงทุนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ อัตราผลตอบแทนภายในของโครงการในราคาขายลูกกุ้งตัวละ ๐.๓๕ บาท จะเป็น ๒๕.๒๐%, ๔๗.๗๔%, และ ๒๗๗.๔๘% ตามลำดับ ในการกำหนดราคาขายจะกำหนดตั้งแต่ราคาต่ำสุดไปจนถึงราคาสูงสุดที่อาจเป็นไปได้ในช่วงระยะเวลา ๕ ปีข้างหน้า โดยใช้กลไกการตลาดเป็นตัวกำหนดราคา ซึ่งจะอยู่ระหว่างตัวละ ๐.๒๕ บาท ไปจนถึงตัวละ ๑.๐๐ บาท และจากการวิเคราะห์พบว่ายิ่งราคาขายยิ่งสูงขึ้น โครงการก็จะได้รับผลตอบแทนเพิ่มมากขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่า อัตราผลตอบแทนภายในที่ได้รับนี้ เป็นอัตราก่อนหักภาษีเงินได้และเนื่องจากการวิเคราะห์โครงการมีข้อสมมติฐานว่า เงินลงทุนทั้งหมดของโครงการมาจากเจ้าของ ดังนั้นจึงไม่มีการนำเอารายจ่ายด้านดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมาคิดเป็นค่าใช้จ่ายของโครงการ อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาที่ได้ปรากฏว่า อัตราผลตอบแทนภายในของโครงการสูงมาก ซึ่งหากนำไปจ่ายคืนภาษีและด้านดอกเบี้ยจ่ายไม่ว่าจะเป็นอัตรา ๑๔% ๑๕% หรือสูงถึง ๒๐% ต่อปีเข้ามาประเมินด้วยแล้ว โครงการก็น่าที่จะยังคงให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการลงทุน

สำหรับการศึกษาการลงทุนในโครงการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามนั้น จะแบ่งการศึกษาออกเป็น ๓ ขนาดเช่นกัน คือ ขนาดเล็ก ใช้เนื้อที่ในการผลิต ๓ ไร่ ขนาดกลาง ๑๔ ไร่ และขนาดใหญ่ ๕๐ ไร่

ในด้านเทคนิคการเลี้ยงกุ้งนั้น ผู้ลงทุนที่มีประสบการณ์จากการเลี้ยงปลามาก่อน จะได้เปรียบในแง่ที่ว่า สามารถจะนำเอาความรู้ความชำนาญมาปรับปรุงใช้กันการเลี้ยงกุ้งได้ แต่ก็ได้ไม่ได้หมายความว่า ผู้ลงทุนที่ไม่มีประสบการณ์เลยจะไม่สามารถประสบความสำเร็จในการได้ เพราะในปัจจุบันมักจะมีการอบรมแลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านเทคนิคกันอยู่เสมอ และทางกรมประมงก็มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ ซึ่งจะตัดปัญหาการขาดความรู้ทางด้านเทคนิคไปได้มากที่สุดทีเดียว

ในด้านการตลาด อนาคตของกุ้งก้ามกรามยังคงมีตลาดที่แจ่มใส ความต้องการของตลาดมีสูง และผลผลิตยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ซึ่งยังมีการนำเข้าจากประเทศพม่าอยู่ หากผลผลิตมีมากเพียงพอแล้ว ก็จะสามารถนำมาทดแทนการนำเข้าได้

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการเลี้ยงกุ้งจะมีดังนี้

๑. การขาดแคลนพันธุ์กุ้ง ปริมาณลูกกุ้งที่หน่วยราชการผลิตได้เพียงปีละประมาณ ๓-๔ ล้านตัว แม้จะมีฟาร์มเอกชนผลิตได้ แต่รวมกันแล้วก็ยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการ ซึ่งการขาดแคลนพันธุ์กุ้งนี้ อาจทำให้อัตราการปล่อยกุ้งในบ่อต่ำ ไม่สามารถจัดช่วงเวลา การเลี้ยงกุ้งให้อยู่ในช่วงที่น้ำธรรมชาติมีอย่างเพียงพอได้ จะทำให้จำนวนผลผลิตน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

วิธีการแก้ไข ควรจัดตั้งกองทุนสำหรับการเพาะเลี้ยงกุ้งก้ามกรามขึ้น โดยอาจจะขอเงินจาก สถาบันการเงินที่ดอกเบี้ยต่ำ และระยะเวลาชำระคืนยาว ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีมติให้จัดตั้งไปแล้ว เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๒๒ คาดว่าจะผลิตลูกกุ้งได้ไม่น้อยกว่า ๒๐ ล้านตัว นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้เอกชนเพาะลูกกุ้งให้มากขึ้น โดยทางราชการให้ความร่วมมือทางด้านวิชาการ และช่วยเหลือในการจำหน่ายกุ้ง ตลอดจนให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน

๒. การขาดแคลนน้ำ ผู้เลี้ยงกุ้งบางรายอาจประสบปัญหาน้ำไม่เพียงพอในการเลี้ยงกุ้ง ทำให้กุ้งไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร ผลผลิตต่ำ บางครั้งต้องรับจับกุ้งขาย ทำให้กุ้งมีขนาดและคุณภาพไม่ได้ตามที่ตลาดต้องการ รายได้ที่ได้รับจะไม่ดีเท่าที่ควร

ทางแก้คือ ควรจัดระบบการเลี้ยงกุ้งเสียใหม่ ให้อยู่ในช่วงที่มีน้ำธรรมชาติอย่างพอเพียง แต่ทั้งนี้ปริมาณลูกกุ้งที่จำหน่ายให้แก่ผู้เลี้ยงจะต้องมีอย่างพอเพียง และทันตามความต้องการ

๓. สภาวะแหล่งน้ำเป็นพิษ แหล่งน้ำธรรมชาติในปัจจุบันมีสภาวะ เป็นพิษเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ที่อยู่อาศัย และพิษของเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการเกษตร ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การเลี้ยงกุ้ง เพราะส่วนใหญ่แล้วผู้เลี้ยงจะใช้น้ำจากแหล่งธรรมชาติ

ข้อเสนอแนะก็คือ รัฐควรมีมาตรการในการควบคุมและกำจัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และป้องกันน้ำเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต กำหนดบทลงโทษที่รุนแรง ชี้ให้ประชาชนเห็นโทษของสภาวะแวดล้อม เป็นพิษที่มีต่อตนเองและส่วนรวม ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๔. โรคของกุ้ง กุ้งมีปัญหาเกี่ยวกับโรคและพยาธิซึ่งอาจเป็นสาเหตุทำให้กุ้งตายได้ อาจแก้ไขโดยการให้ยาปฏิชีวนะผสมกับอาหาร หรืออาจจะใช้สารเคมีที่สามารถจะกำจัดให้โรคน้อยลง

๕. ปัญหาด้านการจัดการ เป็นปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง การที่โครงการจะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับจัดการที่ดีด้วย ควรจะเลือกใช้คนที่มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงาน เพื่อจะช่วยเสริมให้โครงการประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น นอกเหนือจากด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว

๖. ปัญหาโจรสลัด เนื่องจากกึ่งกัมภรามีราคาดี จึงมีปัญหาด้านขโมย ซึ่งจะสามารถป้องกันได้โดยให้มีการเฝ้ายามที่บ่อ เมื่อผลผลิตอยู่ในระยะที่เริ่มบริโภคได้

ปัญหาต่าง ๆ เท่าที่กล่าวมานี้ ถ้าจะมีการพิจารณาถึงความเสี่ยงที่สำคัญในการเลี้ยงกุ้งนั้นจะมีความเสี่ยงในแง่ของการผลิต เกี่ยวกับน้ำที่ใช้เลี้ยง ซึ่งผู้ลงทุนอาจใช้น้ำในสภาพที่ไม่เหมาะสมในการเลี้ยงโดยที่อาจจะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น ใช้น้ำประปาที่มีสารส้มหรือมีคลอรีนมากเกินไป เป็นเหตุให้การผลิตไม่ได้ผลดี แต่ก็อาจป้องกันโดยการศึกษาสภาพของน้ำในแต่ละสถานที่ที่ดำเนินงาน เพื่อจะหาทางแก้ไขให้คุณสมบัติของน้ำเหมาะสมต่อการดำเนินงานเสียก่อน

ในด้านอัตราผลตอบแทน จากการศึกษาพบว่า ในการลงทุนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ อัตราผลตอบแทนภายในของโครงการในราคาขายต่อกิโลกรัมที่ต่ำที่สุด คือ กิโลกรัมละ ๑๐๐ บาท โครงการจะได้รับอัตราผลตอบแทนสูงถึง ๒๑.๗๐% ๒๘.๕๐% และ ๒๘.๕๖% ตามลำดับ ในการขายจะกำหนดราคาขายต่อกิโลกรัมในอัตราที่ต่ำคือ ๑๐๐ บาท ไปจนถึง ๑๕๐ บาท ซึ่งเป็นราคาขายที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับความต้องการของตลาด ทั้งนี้เพื่อจะชี้ให้เห็นว่าแม้ในราคาขายที่ไม่สูงมาก ผลตอบแทนที่ได้รับก็ยังเป็นที่น่าพอใจ และยิ่งราคาขายยิ่งสูงขึ้น โครงการจะยิ่งได้รับผลตอบแทนในอัตราที่สูงขึ้น แม้ว่าอัตราผลตอบแทนนี้จะ เป็นอัตราก่อนหักภาษีและดอกเบี้ยจ่าย ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากข้อสมมติฐานของโครงการ แต่ผลตอบแทนที่ได้รับก็อยู่ในอัตราที่สูงมาก ซึ่งหากนำไปจัดจ่ายด้านภาษีและดอกเบี้ยจ่ายเข้ามาประเมินด้วย โครงการก็ยังน่าที่จะให้ผลตอบแทนที่คุ้มต่อการลงทุนอยู่

เปรียบเทียบโครงการเพาะและเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

โครงการทั้งสองนี้เป็นโครงการที่ส่งเสริมและสนับสนุนซึ่งกันและกัน แต่มีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคนิคการผลิต การดำเนินงาน ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินงาน ซึ่งการเพาะจะใช้ระยะเวลาที่สั้นกว่าการเลี้ยงมาก กล่าวคือการเพาะใช้เวลาเพียง ๔๐-๔๕ วัน ขณะที่การเลี้ยงใช้เวลาถึง ๖-๘ เดือน แต่อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลที่ได้รับ ปรากฏว่ามีผู้สนใจลงทุนในการเลี้ยงมากกว่าการเพาะ ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากสาเหตุที่ว่า การเพาะมีกรรมวิธีที่ยุ่งยากกว่า เนื่องจากต้องมีความเค็มของน้ำเข้ามาเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิต ขณะที่การเลี้ยงใช้น้ำจืดธรรมดา และผลผลิตที่ได้จากการเพาะและเลี้ยงเท่าที่มองเห็นจากภายนอกก็แตกต่างกัน กล่าวคือ การเลี้ยงจะได้ผลผลิตที่สามารถบริโภคได้ทันที ซึ่งจะ เป็นเหตุจูงใจอันหนึ่งให้ผู้ลงทุนนิยมการเลี้ยง และในความเห็นของผู้ศึกษา ก็เห็นด้วยว่าโครงการเลี้ยงกุ้งน่าจะเป็นโครงการที่ผู้ลงทุนสนใจมากกว่าด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น

สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เช่น ทางด้านเงินทุน ถ้ามีเงินทุนน้อย ลักษณะการดำเนินงานควรอยู่ในระบบค่อยเป็นค่อยไป โดยวิธีการเริ่มจากน้อยไปก่อน ทั้งนี้เพื่อเป็นการเรียนรู้ด้านการเพาะเลี้ยงไปก่อน เป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย สำหรับกรณีที่ต้องใช้เงินทุนจากการกู้ยืม แหล่งเงินทุนควรจะเป็นแหล่งเงินทุนที่คิดอัตราดอกเบี้ยต่ำ เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นต้น ในแง่ของการดำเนินงาน ควรจัดการให้ได้ผลผลิตแบบสม่ำเสมอ (Sustained Yield) ตลอดไปเป็นเป้าหมายที่สำคัญ นอกจากนี้สิ่งที่รัฐบาลควรจะให้ความช่วยเหลือนอกเหนือไปจากความช่วยเหลือด้านวิชาการ ก็คือ การจัดหาแหล่งเงินทุนให้เพียงพอ และมีอัตราดอกเบี้ยในอัตราที่เหมาะสม เพื่อเป็นแรงจูงใจของเอกชนอีกประการหนึ่ง นอกเหนือจากแรงจูงใจทางด้านผลตอบแทนที่เอกชนจะได้รับ ซึ่งผลผลิตในอนาคตอาจมีมาก เพียงพอที่จะใช้ทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ เป็นการประหยัดเงินตราต่างประเทศ และนอกจากนี้ยังช่วยให้เกิดการจ้างงาน เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย